

Dünya Değişti!

Dünya asla dün olduğu gibi olmayacak. İklim ivme kazanıyor. Hidrojen ve karbonun atomik yapılarının kabuklarındaki yörünge değişti. Ancak insanlar bunu görmek istemiyorlar çünkü planlarını yapmışlar, fikirleri var ve hayatlarını planlamışlar. Başka bir deyişle, kendileri için geleceklerine dair baskın bir imaj yarattılar ve şimdi bu imaj gerçeklik tarafından yok ediliyor.

İklim değişikliklerini görmüyorlar mı? Görüyorlar. Atmosferimizde değişiklikler meydana gelmedi mi? Peki bunların nedeni ne? Sadece okyanusun ısınmasından değil, aynı zamanda magmanın sirkülasyonu ve yeni akışlarından. İnsanlar magma nehirlerinin kanallarını değiştirdiğini ve magmanın Dünya yüzeyine çok yaklaştığını görmüyorlar mı? Bunu görüyorlar. Dünyanın gözlerinin önünde değiştiğini görmüyorlar mı? Görüyorlar. Peki neden bu konuda konuşmuyorlar? Onlara izin verilmiyor. Gazetecilerin bile bu yangınlar, seller, depremler ve toprak kaymaları hakkında, hayatta kalanların yaşadıkları cehennem hakkında, ölenlerden bahsetmeye bile gerek yok, nesnel gerçeği yazmalarına izin verilmiyor.

İnsanlar saçmalıklara inanıyor ama gerçeği anlamıyorlar. Hayallerine, arzularına ve planlarına uymayan her şeyi reddediyorlar. Hayallerinden ayrılmak onlar için zordur, özellikle de birçok umut verici plan yapmışken. Şimdi her şeyi reddetmeleri mi gerekir, yoksa ne? Evet, reddetmeliler. Evet, zamanı geldi çünkü dünya çoktan değişti.

#iklimdeğişimi #yangınlar #aşırıhavadurumu

İgor Mihayloviç Danilov ile videolar: <https://www.youtube.com/playlist?list=PL-gwQUB4VIP1pCa4pvsjSqeQZ1N6hLzBB>

Tatiana: Merhaba sevgili dostlar! Sizleri tekrar selamlamaktan mutluluk duyuyoruz. Bugün saygıdeğer İgor Mihayloviç Danilov ile konuşacağız.

İgor Mihayloviç: Selamlar.

Tatiana: İgor Mihayloviç, bir önceki sohbet için, Yaratıcı Toplum projesi ile Egon Cholakian tarafından önerilen insanlığı kurtarma planı arasındaki farkı ve mevcut durumda önerisinin şansının ve beklentilerinin ne olduğunu açıkladığınız için çok teşekkür ederim. Genel olarak çok teşekkür ederim, çünkü bir önceki konuşmamızdan sonra Yaratıcı Toplumu inşa etme hızımızı daha da arttırmak istiyoruz. İnsanların hayatlarını kurtarmak için bu yönde ilerleyen herkesle birlikte çabalarımızı birleştirmek istiyoruz. İnsanları hayatta kalmak için mevcut seçenekler ve her şeyden önce bugün dünyadaki gerçek durum hakkında daha fazla bilgilendirmek için büyük bir istek var.

Ayrıca ilginç bir nokta var: dünyamızın asla geçmişte olduğu gibi olmayacağını söylediniz. Ama insanların bunu kabul etmesi ve iklim krizinin şu anda bile herkesin

hayatını ciddi şekilde etkilediğini anlaması çok zor. Üstelik iklim krizinin kendisi de giderek ağırlaşıyor ve ilerliyor. Dolayısıyla, bir yandan insanların güvenliğini, kurtarılmasını ve hayatta kalmasını ilgilendiren bir konu olması, ama aynı zamanda insanların bunu dinlemek ve hemen dikkate almak istememesi gibi bir paradoks var. Bize sık sık iklimle ilgili konularda neden böyle olduğuna dair sorular soruluyor, gerçekler inatçı şeyler gibi görünüyor ve istatistikler çok şey anlatıyor, ama neden insanların çoğu, birçoğu hiçbir şey olmuyormuş gibi davranıyor? "Her şey yolunda, her şey sakın, her şey istikrarlı." Bu neden böyle? Bu neyle bağlantılı?

İgor Mihayloviç: Her şeyden önce bu insanların hüsnükuruntularıyla ilgili. Başka bir deyişle, insanlar kesinlikle gerçeği görmüyorlar ve görmek istemiyorlar. Dünya değişti. Dünya bir daha asla dün olduğu gibi olmayacak. Bu gerçekten doğru. İklim ivme kazanıyor. Ve doğru söylediniz: gerçekler inatçı şeylerdir. İstatistikler ilerlemeyi gösteriyor, bariz şeyleri gösteriyor. Ancak insanlar bunu görmek istemiyorlar çünkü planlarını yapmışlar, fikirleri var, hayatlarını planlamışlar. Ve olup bitenler onların resmine uymuyor. Yani, geleceklerine dair baskın bir imaj yaratmışlar ve şimdi bu imaj gerçeklik tarafından yok ediliyor. Ama bu imajı korumak, istediklerini elde etmek için her şeyi yapıyorlar: ev inşa etmek ya da başka bir şey yapmak, fark etmez. Bir insan hayatını planlamıştır.

Basit bir örnek. Hawaii yanıyordu. Olup bitenlerin gidişatı zaten belliydi ama yine de pek çok insan dikkatsizdi. Neden bu kadar çok insan acı çekti? Çünkü bir kurtarma operasyonu zamanında organize edilmemişti. Birkaç gün boyunca her şey yanarken ve bir dehşete dönüşürken, insanlar acı çekerken ve yangından, alevlerden okyanusa saklanırken, yine de yardım alamadılar. Bu ülke her bakımdan liderlerden biridir. Savaş gemileri neden gelmedi? Neden özel kuvvetlerle birlikte askeri helikopterler gelmedi? Onlar bunun için eğitilmedi. Öldürmek, yok etmek için eğitildiler ama hayat kurtarmak için eğitilmediler. Ve bu her yerde böyle.

Kısa bir süre önce Hawaii'de korkunç bir yangın meydana geldi ve birçok insan öldü. Ama Tenerife'de yangın başladı ve birçok insan yangını görmesine rağmen sahile gitti. Neden? Her şey çok basit. Plaja gitme planları vardı. Peki, bu dikkatsizlik miydi? Hayır. Tenerife'deki bu yangının Hawaii'dekiyle aynı felakete dönüşebileceğini düşünmeden planlarını gerçekleştirdiler. İnsanlar bunu anlıyor mu? Hayır. Neden? Çünkü planları onlara hakim, saplantılı ve baskın imajları. Dün bugün plaja gitmeye karar verdiler ve bu yangının göz açıp kapayıncaya kadar tüm adayı sarabileceğini düşünmeden oraya gittiler. Çünkü biz insanız. Oysa insan olarak, affedersiniz, farklı olmamız gerekiyor. Sadece başkalarına değil, her şeyden önce kendimize, güvenliğimize ve hayatımıza dikkat etmeliyiz. Eğer kendi hayatımıza dikkat etmezsek, başkalarının hayatına nasıl dikkat edeceğiz? Basit bir soru.

Çin'i ele alalım: köprüler yıkıldı, evler yerle bir oldu. Tam bir kabustu. Gerçekten güçlü bir ordusu olan büyük bir ülke. İnsanları kurtarmak için aynı orduyu göndermek çok mu zordu? Bunu yapabilirlerdi ama yapmadılar. Dahası, sanki hiçbir şey olmamış gibi her şeyi susturmaya başladılar, böylece başkaları hiçbir şey duymayacaktı. Bu susturma, ulusal düzeyde gerçeklerin gizlenmesi - bunları anlayabiliriz: paniği

söndürmeye çalışıyorlar, güçlü ülkelerinin temel basit şeylerle başa çıkamadığını, gerçekte kendi vatandaşlarının güvenliğini sağlayamadıklarını aptal gibi görünmek istemiyorlar. Ve gerçekten de sağlayamazlar. İklimle karşı bir silahları yok. İklimle karşı güçsüzler. Bunu kabul etmeliler. Ve buna hazırlanmaları gerekiyor.

Ama hem devletler düzeyinde hem de, özür dilerim, bireyler düzeyinde farklı bir gündem var: herkesin kendi planları var, herkesin kendi istekleri var. İklim buraya uymuyor. Bu yüzden insanlar inatla duymak istemiyor ve görmezden geliyorlar (**Tatiana:** Kendi gerçekliklerine uymayan şeyleri görmezden geliyorlar). Ve bizim söylediğimiz şey, Bay Cholakian'ın şu anda söylediği şey, geçersiz ve yanlış olduğu kanıtlanan karbondioksit teorisinin bir devamı olarak algılanıyor. Ve pek çok insan bunu reddederek, "Neden bahsediyorsunuz? Yine karbondioksit ve iklim değişikliği ve yine para talep edecekler." Öyle değil mi? Bu böyle algılanıyor, birileri, bazı sahtekarlar orada oturuyor ve bundan para kazanmak istiyor.

Yani insanlar, özür dilerim, hayallerine ve arzularına o kadar dalmış durumdadır ki, tüm planlarının çökmekte olduğunu göremiyorlar. Ve gerçek bu. Tüm sorun bu, apaçık ortada olanı görmek istemiyoruz. Bu yüzden nefret var, bu yüzden kızgınlık var, bu yüzden gerçekle yüzleşme isteksizliği var. Ve bu da dünyayı kurtarmak için uzun zaman önce başlatılması gereken süreçleri engelliyor. Bu doğru.

Basit, sıradan şeylere değinelim. Bugün gerçek bir tehdit var - Amerika'da bir tehdit var, Rusya'da bir tehdit var. Ve kaçınılmaz korkunç iklim olayından bahsettiğimizde, herkesin bir imajı var; bu imaj yapay olarak yaratıldı ve birçok insanın, özellikle de Rusların kafasına empoze edildi. Bu doğru. Neden? Çünkü rüyalarında her türlü imgeyi gören ve bazen doğru tahminlerde bulunan Amerikalı kahin Edgar Cayce ne demişti? Sibiry'a'nın kurtuluş gemisi olacağını. Ve şimdi, nereye bakarsanız bakın, herkes şöyle diyor: "Evet, olacak, sorunlar olacak, seller olacak, her şey her zamanki gibi, böyle şeyler olur. Ama herkes Sibiry'a'da kurtulacak. Sibiry'a bizi kurtaracak." Öyle değil mi? Yine Sibiry'a'da ormanlar var ve başka birçok şey var. Yani bir nevi böyle bir umut var.

Tatiana: Gerçekten de var. Baskın imaj çoktan oluştu, evet.

İgor Mihayloviç: En korkutucu şey ne biliyor musunuz? En korkutucu şey, Sibiry'a'nın altında oluşan magma bulutunun Yellowstone ile bile kıyaslanamayacak kadar büyük olmasıdır. Ve Sibiry'a'nın tehlikesi, Amerikan süper volkanının tehlikesinden daha büyük. Bu doğru. Bunu görmek istiyorlar mı? Hayır, istemiyorlar. İklim değişikliklerini görmüyorlar mı? Görüyorlar. Özür dilerim, magmatik nehirlerin yönlerini değiştirdiğini, örneğin Sibiry'a'nın altında magmanın çok yükseldiğini görmüyorlar mı? Dünyanın gözlerinin önünde değiştiğini görmüyorlar mı? Evet, görüyorlar. Ama neden bunun hakkında konuşmuyorlar? Konuşmalarına izin verilmiyor. Görüyorsunuz, gazetecilerin bile Hawaii hakkındaki objektif gerçeği yazmalarına izin verilmiyor, bu konuda yüksek sesle konuşmalarına izin verilmiyor.

Yani ifade özgürlüğü ortadan kalktı - bu bir "ulusal güvenlik meselesi". Konu uluslarüstü bir güvenlik meselesiyken ne tür bir ulusal güvenlikten bahsedebiliriz? Artık listenin en başında yer alıyor. Bu, dünyamızın gerçekten yok edildiği anlamına geliyor. Dün Hawaii'de olan yarın Sibirya'da olacak. Bu kaçınılmaz. Ve bu, affedersiniz, sıradan bir bilim adamı tarafından bile kanıtlanabilir, eğer gerçeği, objektif gerçeği söyleyecek gücü bulursa.

Olabilecek şey, ve eğer hiçbir şey yapılmazsa, bu kesinlikle olacak, bu sadece Rusya için felaket olmayacak, çünkü Rusya'dan nefret eden pek çok kişi ellerini ovuşturmaya başlayacak ve Rusya'nın bunu hak ettiğini söyleyecek. Kim hak ediyor? Bizim gibi insanlar mı? Ama tüm bunlar bizi, hepimizi, nerede olursak olalım, hangi ülkede yaşarsak yaşayalım etkileyecek. Peki tüm bunlar ne yüzünden? Çünkü bölündük, özür dilerim, düşman edildik, birbirimizden nefret ediyoruz ve başka birçok yönü var. Saçma sapan şeylere inanıyoruz ama gerçekliği anlamıyoruz. Hayallerimizle, arzularımızla ve planlarımızla örtüşmeyen şeyleri reddediyoruz.

Şimdi tekrar Egon Cholakian'ı ele alırsak, o gaz giderme teorisi bizim teorimizle kesinlikle örtüşen bir adam. Ve aslında bu kişi şu anda dünyada bir numara olmalı - bu doğru. Neden? Hem Sibirya'yı hem de Amerika'yı kurtarabilecek tek kişi o. Evet, bugün bu imkânlarla sahip değil ama bunu nasıl yapacağına, Çin'i nasıl kurtaracağına dair bir anlayışa, bilgiye sahip. Ve bu gerçek. Arap Yarımadasını kurtarmak gerçekçi.

Yine bir önceki konuya dönüyoruz. Tamam mı? Bakın, o Arap Yarımadası'nı ele alırsak, bugün orada bir iş merkezi oluşuyor, akıllı insanlar oraya akın ediyor, orada finansal ciro olması için koşullar yaratılıyor (**Tatiana**: Yenilikler ve iş var, değil mi). Doğru şeyi yapıyorlar, doğru şekilde yaklaşıyorlar, turistlerin ve iş adamlarının gelmesi için her şeyi yaratıyorlar, böyle bir merkez yaratıyorlar. Nerede yaratıyorlar? Bu bölgede mi? Sadece anlamıyorlar, sadece gerçekleşen süreçlere dikkat etmiyorlar. Ayaklarının altında neler olup bittiğinin ve bunun nelere yol açacağına farkında bile değiller.

İşte bu noktada Egon Cholakian'ın sözlerini tekrar hatırlıyoruz. O, 5 yıl, en fazla 7 yıl içinde kimsenin orada yaşayamayacağını söylemişti. Özür dilerim, bugün orada konut satın almak bile çok aptalca. Bugün dünyanın her yerinde genel olarak büyük sorunlar yaşanıyor; bir yerde insanlar biraz daha uzun, bir yerde daha az var olabilecekler. Ama bu bölgeler gerçekten de çok hızlı bir şekilde yaşanmaz hale gelecek. Bununla birlikte, oradaki insanların gerçekte ne ile meşgul olduklarına bakarsak, birkaç birleşmiş ülke ve benzeri var, ama tek meşgul oldukları şey güzel binalar dikmek. Evet, bu doğru, iyi ve harika ama o bölgede değil. Sonuçta her şey yok olacak. Orada yaşamak gerçekçi ve mümkün olmayacaktır.

İnsanlar neden duymuyor? Ona kulak verecekler mi? Hayır. Bay Cholakian'ı kastediyorum. Diğer bilim insanlarına kulak verecekler mi? Ayrı ayrı konuşurlarsa, kitle iletişim araçlarının desteğini almazlarsa, kimse onları duymayacak ve hiçbir şey yapılmayacak. Sonunda bu ülkeler yok olacak. Ve, özür dilerim, onlar olmadan bir sorun da olacak. Kaos olacak, farklı düzeyde sorunlar olacak ve sonra tüm resimler

çökmeye başlayacak, kendimiz için yaptığımız resimler, uygulamayı hayal ettiğimiz ve meydana gelen bu iklim değişikliklerine gerçek ve dürüst bir şekilde bakmamızı engelleyen planlar. Ve işte gerçek bu.

Dünyanın yarısı çökene kadar bunu görmek istemeyeceğiz. Ama çöktüğünde herkes bir telaş içinde koşuşturmaya başlayacak. Peki kısa bir süre içinde ne yapabileceğiz? Hiçbir şey. Basitçe hiçbir şey. En azından bize kulak verecek birilerine ulaşacak gücü ve sağduyuyu bulabilecek miyiz? Biz bile sağduyuya kulak verip gerçekle yüzleşemiyoruz.

Neler olduğuna bakın. Çok fazla akıl gerektiriyor mu? Bu zor, insanların hayallerinden, planlarından vazgeçmeleri zor, özellikle de jeopolitik açıdan, bir sürü umut verici plan kurmuşken. Yani şimdi her şeyden vazgeçmeleri mi gerekiyor? Evet, vazgeçmeliler. Evet, dünyayı değiştirmenin zamanı geldi. Ama bunu isteyecekler mi? Gerçeği öğrenirlerse, olup bitenlerin tüm özünü anlarsalardı isteyeceklerdir. Tek bir ülke kalmayacağı gerçeği tüm bu jeopolitiği anlamsız kılıyor. Ortak bir düşmanımız varken birbirimizle savaşmanın artık bir anlamı yok. Basit bir soru: gerekli olan nedir? Sağduyulu olmak gerekiyor. İllüzyonlardan kurtulmamız gerekiyor. İhtiyacımız olan şey bu.

Yine, bu bilimsel merkezin kurulmasında bile: eğer tüm ülkeler bunu desteklemezse, herhangi bir şeyin işe yaraması olası değildir. Size basit bir örnek vereceğim. Evet, bilim adamlarımız tüm ülkelerde çok çalıştı ama hala boş noktalar var, örneğin Kuzey Kore. Basit bir nokta. Sonuçta tek bir bilim insanı bile oraya ayak basmadı, en azından bizim bilim insanlarımız. Onların gelip Kuvaterner (dördüncü çağ) çökeltilerinin jeokronolojik verilerini incelemek için sondaj çalışmalarına başladıklarını hayal bile edemiyorum. Sonuçta bu çok basit, basit olduğu kadar da objektif ve net bir kanıt. Bu çok manyetik alanların önemsiz ölçümlerini yapmak ve analizler yapmak; birisinin Kuzey Kore'ye gelip bunu yapmaya başladığını hayal edin. Bu da ülke çapında yüzlerce sondaj anlamına geliyor.

Tatiana: Bunu yapacak kahramanlar yok.

İgor Mihayloviç: Ne kahramanı? Bunlar basit temel şeyler. Evet, bir şeyler bildiğimiz açık ama size basit bir örnek vereceğim. Düşünün, bir insanı sağlık kontrolünden geçiriyoruz, bazı patolojileri olduğunu görüyoruz, bir böbrek dışında her şeyi inceledik. Ne fark eder? Sonuçta, testler aşağı yukarı iyi sonuçlar veriyor, hiçbir yerde bir şey bulunmuyor. Ama bu böbrekte bütün bu olumsuz tabloya neden olan bir odak var, biz onu inceleyemedik. Böyle bir şey olabilir mi? Olabilir. Her şey olabilir ve hiçbir şey önemsiz değildir. Bu yüzden gerçekten etkili olabilmesi için insanların sağduyusunu bir şekilde geri getirmemiz gerekiyor. Nasıl geri getireceğiz? Bu güzel bir soru.

Yine, medyanın gerçeği söylemesi yasak. Gazeteciler alternatif görüşleri dikkate almıyor. Yani, bizim görüşlerimiz alternatif. Tamam, o zaman diğer her şeye "doğanın alternatif görüşü" diyelim. Öyle diyelim. Tamam mı? Oluşmakta olan alternatif bir

gerçeklik var. Herkes mutlak bir gerçeklik içinde yaşıyor, onlar için her şey yolunda, iklim değişmiyor. Evet, karbondioksit biraz artıyor ama onlar bununla aktif olarak mücadele ediyorlar, değil mi? Oysa biz her şeyin kötü olduğu paralel bir illüzyonda yaşıyoruz. Bu o kadar gerçeküstü ki, ya deliyiz ya da hepimiz dünyanın sonunun gelmesini istiyoruz gibi geliyor.

Arkadaşlarım geçenlerde bana insanların yorumlarının ekran görüntüsünü gönderdi. İklim konusundaki yorumlarda nelerden bahsettiklerine, her şeyden nasıl bıktıklarına, dünyanın yok olmasını nasıl istediklerine ve bu tür olumsuzluklara baktım. Bunlar sadece yorum bırakan insanlar. Ve baktığınızda şunu düşünmeye başlıyorsunuz: Belki de bunları söylediğimiz ve düşündüğümüz için hepimiz deliyiz? Bu tür olumsuz görüşler tarafından manipüle edildiğimize ve yaşam zihniyetimiz bu olduğuna göre, belki de gerçekten bir şey yapmaya gerek yoktur? Belki de ana akım gündemi takip etmeli ve karbondioksit teorisini desteklemeye başlamalıyız? Ya da hiçbir şeyi desteklememeli, her şeyi bırakmalı, gelecek için hayali planlar yapmalı ve her şeyin çökmesini mi beklemeliyiz? Belki de bu şekilde hareket etmeliyiz? Belki de yapılacak en doğru şey budur?

Yoksa gerçekle yüzleşmeli, bilincimizi yerine koymalı, bazı temel sağduyulara sahip olmalı ve yine de inatla duymayı reddedenlere ulaşmalı mıyız? Yine de duymak istemiyorlar çünkü hiçbir şeyi değiştirmek istemiyorlar. Ama buna mecbur kalacaklar, Kerberus onları zorlayacak. Bu bir gerçek, kimse bundan kaçamayacak. Özür dilerim, bir kavanozun içinde gibiyiz, bu gezegendeki tüm insanlık olarak bir kavanozun içindeyiz. Kimse bundan kaçamaz. Ama buradaki yaşamımız son derece sınırlıdır ve esas olarak insanlık dışılığımız ve aptallığımızla sınırlıdır. Ve tüm sorun da bu. Bu sadece iklimle ilgili değil, başka pek çok meseleyle ilgili.

Şu anda olanlara bakınca insan hayretler içinde kalıyor. Sonuçta, çok şey bilen akıllı insanlar var, konuşmaya başlıyorsunuz ve herkes her şeyi anlıyor. Ama neden birbirimize karşı bu kadar yanlış ve aptalca davranıyoruz? Şu anda, meşhur hastalıktan sonra aşılardan sonuçlarıyla ilgili bir dalga var; insanlar bunun sağlık için çok kötü olduğunu söylüyorlar vb. Evet, kalp ve damar hastalıklarından ölüm oranının ciddi bir şekilde arttığı doğru (bu dönemde, bu pandemi sırasında ve bugüne kadar ciddi bir artış oldu); özür dilerim, onkolojik hastalıkların sayısı çok arttı ve diğerleri. Özellikle zihinsel rahatsızlıklar artık bir sorun ve daha da artacak. Bu gerçekten böyle.

Ama tüm bunları birbirine bağlayan ve bu konuda yaygara koparanlara bir sorum var. Aslında, hiçbir şeyi anlamayan, incelemeyen, hiçbir şeyin izini sürmeyen, sadece konuyu abartmak, kendilerini popüler yapmak, dikkat çekmek, kalabalığın coşması ve onlara beğeni vermeye başlaması için kalabalığa biraz biber atmak isteyen birçok blogcu var. Ve onlara nosebo atıyorlar. Böylece bilerek pek çok insanı öldürebilecek bir imaj yaratıyorlar. Ama çok büyük sayıda insan aşılansız durumda.

Aşı ya da başka bir şey hakkında konuşmuyorum ya da bunları haklı çıkarmıyorum - bugünün konusu bu değil. Ben ne yaptığımızdan bahsediyorum. Biz insanlar, aptallığımızla, önemsiz kişisel kazançlar için ve popülerlik kazanmak amacıyla, moda

olan konuları abartıyor, korkuları körüklüyor ve nosebolari güçlendiriyoruz. Yani, insanların zihninde baskın imajlar, yıkıcı imajlar, sonunda birçok insanı öldürebilecek imajlar yaratıyorlar.

Açıklayacağım: evet, bugün itibariyle onkolojik, kalp-damar ve diğer pek çok hastalıkta ölüm oranları gerçekten arttı. Ama pandemiden önce de artmamış mıydı? Bunu görmek için çok fazla zekâyâ mı ihtiyacınız var? Basit bir soru, millet. Gidin ve pandemi öncesi bu patolojilerdeki artış istatistiklerine bakın ve bugüne kadar bu paralelliği çizin. Önemli ölçüde arttı mı? Pandemi mi bunu yoğunlaştırdı, yoksa ne? Ya da aşılama mı artırdı? O zaman eğri neden düz? Eğri aynı eskisi gibi istikrarlı bir şekilde yükselmeye devam ediyor. Hiçbir sapma ya da yoğunlaşma yok. Elbette var, eğer 2019 ve 2023 verilerine bakarsak - elbette bir fark var. Ama 2019'a değil, 2009 yılına bakın, pandemiden 10 yıl önce ve bugüne kadar hastalık oranları nasıl artıyordu.

"Bu zor ve ilginç değil, bu konuda kendinizi övemezsiniz." Tamam, kendinizi başka bir konuda övün. Ben size kendinizi neyle övebileceğinizi söyleyeyim. Gerçekte, bugün, küçük bir nedenden dolayı, kalp-damar ve onkolojik hastalıklar da dahil olmak üzere, zihinsel bozuklukların gelişimine kadar pek çok çeşitli hastalık artmıştır. Küçük bir neden, ama insanlık artık istilalara ve birçok başka soruna neden olan kandida gibi bir mantarın egemenliği altında. Ve tüm bunlarda... bu arada, az önce saydıklarım, kandida da dahil olmak üzere, şu anda bahsettiğimiz sayısız hastalığın öncüsüdür.

Enfekte olmamış pek çok insan bulabilir misiniz? Birileri "Evet, her şey bağışıklığa bağlı." diyecektir. Ama bağışıklık neye bağlıdır? Basitçe anlatayım: bazı testler yapalım ve insan bedenindeki karbondioksit içeriğine bakalım - ve "aman Tanrım, felaket derecede az!" Bedenimizdeki karbondioksit içeriği azaldı. İnsanın içindeki gaz değişiminin değişen dalgalanmalarının bir sonucu olarak ortaya çıkan daha kapsamlı ve daha geniş bir sürece bakarsak, karbondioksit sapması küçüktür; önemsiz bir şeydir. Ama bu önemsiz şey sağlığımızda çok ciddi değişikliklere neden oldu. Bu neden oluyor? Son 15 yıldır kimsenin dikkatini çekmeyen bu kadar küçük bir şey. Biz, yani ALLATRA'daki bilim adamlarımız, son 15 yıldır hidrojen ve karbonun atomik yapılarının kabuklarında küçük değişiklikler gözlemliyoruz. Önemsiz bir şey gibi görünüyor, değil mi? Ama bunlar her şeyin onlardan oluştuğu iki ana elementtir.

Açıklığa kavuşturmak için açıklayacağım: bir atom çekirdeği var ve bir de elektron yörüngeleri var; bunlara genellikle kabuk deniyor. Bu yapıları takip etmenin çok zor olduğu açıktır. Bu fiziktir, biz bunu almıyoruz. Ama bunu basitleştirirsek, bu yörüngeler oldukça önemsiz bir şekilde değişti; hepsi çok az azaldı ve çıplak gözle neredeyse görünmez oldu. Bununla birlikte, bir dizi ciddi çalışma yaparsak, aslında bir şeylerin olduğunu göreceğiz: yörüngeler azaldı. Öyle görünüyor ki, bu gerçekten bir felaket mi? Üstelik değişim, biliyorsunuz, metrenin milyarda biri, neredeyse hiçbir şey, sifıra yakın; bir mikro parçacık. Öyleyse ne gibi bir etkisi olabilir?

Tamam, basit terimlerle açıklamama izin verin. Eğer bu mikro nesneyi ölçeklendirirsek, yani makro bir nesnenin boyutuna, örneğin Güneş Sistemimizin

boyutuna çıkarırsak, o zaman Dünya'mız da dahil olmak üzere gezegenlerimizin üzerinde bulunduğu yörüngeler kayar; Güneş'e yaşamımızın artık mümkün olmayacağı bir mesafede yaklaşırlar. Bu artık önemsiz bir şey değil, değil mi? Peki mikro nesnelere makro nesnelere etkilediğini, çünkü tüm makro nesnelere mikro nesnelere oluştuğunu biliyor musunuz? Evet, bu zaman alıyor, yıllar alıyor ama milyarlarca ya da milyonlarca yıl değil, hatta binlerce ya da yüzlerce yıl değil, çok daha hızlı bir şekilde bir mikro nesnenin bir makro nesneyi etkilemesi. Ve biz insanlarda meydana gelen bu değişimlerin fiziğe dayandığını gözlemliyoruz.

Olaylara daha geniş açıdan bakmaya çalıştık. Görünüşte birbiriyle bağlantısı olmayan şeyleri birbirine bağladık: parçacık fiziği, kuantum mekaniği ve insan. Hepsi farklı görünüyor. Ama bu dünyadaki her şey bu küçük şeylerden oluşuyorsa nasıl farklı olabilir? Ve onlar küçük olmaktan çok uzaklar. Bu tamamen farklı bir konu. Ama bu bizim sorumsuzluğumuzu, insancıl olmadığımızı ve anlayışsızlığımızı gösteriyor. Yani kendi ellerimizle başlattığımız nosebo'ları kastediyorum.

Anlamayanlar için açıklayayım. Bir blog yazarı oturmuş, "aşı insanları öldürüyor" diye kendini göklere çıkarıyor. Özür dilerim, açık konuşuyorum. Ya da bizim sosyal medya engellemesini diye "Aşının insan sağlığına olumsuz etkisi var" diyor. Bu nosebodur, bu bir zihniyettir. İnsanlar bir blog yazarını, sonra bir başkasını ve sonra üçüncüsünü duyduklarında, bu olumsuz imaj insanların içine yerleşir, baskın hale gelir ve kişi sorun yaşamaya başlar. Bir kez daha tekrar ediyorum: beynimiz, bilincimiz devasa bir kimya laboratuvarıdır. Bilinç, beynimizdeki kimyasal süreçleri tetikleyen bilgidir. Çok az insan bunu biliyor, o yüzden açıklayacağım.

Pandemi sırasında, hemen söyleyeyim, çoğu insan büyük ölçüde abartılı bilgi dalgası nedeniyle öldü. Ve bu durumda, beni bağışlayın, gazeteciler, blog yazarları ve hepimiz bu hastalık hakkında masallar anlatıp tekrarlarken kendimizi suçlamalıyız. Neden? Korkuyu körüklüyorduk. Ve doktorlar bir hastayla çalışırken fark ettiler ki, tüm göstergelere göre hayatta kalması gerekiyordu, gayet iyi iyileşiyordu, ama sonra öldü, inatla yaşamak istemiyordu. Neden yaşamak istemiyordu? Çünkü bu hastalığın ölümcül olduğunu biliyordu, çoktan korkutulmuştu ve bedeninde yıkım süreci harekete geçmişti.

Sonuçta, bilincimiz kimyasal reaksiyonları tetikleyen bir süreçtir. Bunları tersine çevirmek son derece zor ve bazı durumlarda neredeyse imkansızdır. Ve herhangi bir normal doktor, pandemi sırasında insanların ölümlerinin büyük ölçüde nosebo sonucu olduğunu söyleyecektir. Bu, biz insanların birbirimize ve kendimize karşı gerçekten sorumsuz tutumumuzla kendi yarattığımız bir şeydir. Neden mi? Açıklayacağım.

O blogger ya da gazeteci, bir yerde bir şeyi çok akıllıca anlatıp diğer insanları korkuturken, sadece abartıyor ve bundan zevk alıyordu. Ama temel şeyleri bilmiyor; fiziği, özellikle de fiziksel ve kimyasal süreçleri anlamıyor ve dahası, bilginin ne olduğunu ve ters dalganın - nosebo'nun - ne olduğunu anlamıyor. Açıklamama izin verin. Bu söylentileri başlattı, ama söylentiler ona, ailesine ve arkadaşlarına geri döndü. Ailesi ve arkadaşları onun söyledikleri yüzünden hastalanmaya, acı çekmeye

ve Allah korusun ölmeye başladılar. Görünüşe göre tek bir kişi hiçbir şeydir. Ama az önce kabuktaki, yörüngedeki değişimi mikro düzeyde, diyelim ki mikro boyutta tartıştık, oysa bunu ölçkelendirirsek, bu küresel bir felakettir.

Görünüşe göre küçük bir insan - ne yapabilir? Ama çok şey yapabilir. Tüm insanlığı ölüme sürükleyebilir. Bu iklimle ilgili gerçeği bilen ve ağzını açıp gerçeği söyleme fırsatına sahip olan, böylece insanların nedenini görmesini ve kendilerini ne gibi sonuçların beklediğini fark etmesini sağlayan bir adam sessiz kaldı, "bu onu ilgilendirmez", başka planları var. Ama aslında plaseboyu, iyileştiren ve tedavi eden bir şeyi başlatmadı.

Evet, bazı insanlar diyecek ki, "İklimden olumsuz bir şekilde bahsediyoruz ve yıkım olabileceğini söylüyoruz. Bu tür ifadelerle gezegenimizin ölümünü şekillendiremez miyiz?" Açıklayacağım. Bunlar büyüye bulaşmış insanlar. Doğadaki bilgi alışverişi hakkında diyelim ki çok az bilgiye sahipler; medeni terimlerle ifade etmek gerekirse, aptallıklar ve masallarla megalomanilerini o kadar yükseltmişler ki, fikirleri, anlayışları ve etkileri... Ya da nasıl denir? Onların hayalleri ya da arzuları tüm dünyayı etkileyebiliyor.

Orada farklı yasalar var. Ve biz ne kadar dünya kurtarılacak desek de, ne kadar herhangi bir tanrıya dua etsek de, tek bir tanrı var ama herkes farklı tanrılara dua ediyor ve bu da doğru (Tanrı'yı tanımayanlar). Dolayısıyla bu dualar iklimi durduramayacak. Ve iklimsel sorunların sadece daha da kötüleştiğini görebilirsiniz. Neden? Basit bir soru. Sonuçta, "Tanrı her şeye kadirdir ve biz dua ediyoruz." Çünkü bu seçme özgürlüğüdür. Çünkü gerçekte, mevcut iklim sorunu sadece döngüden değil, aynı zamanda antropojenik faktörden, doğaya karşı umursamaz tutumumuzdan, bencilliğimizden, tüketiciliğimizden ve sıradan insan aptallığından kaynaklanmaktadır.

Bugün, birlik olmamız, omuz omuza verip bu sorunu çok uzun zaman önce çözmemiz gerekirken, bugün bunun varlığının, döngünün ve değişimlerin olduğunu farkında bile değiliz. Zemin çoktan ayaklarımızın altında erimeye başladığında bunu görmüyoruz. Atmosferimizde önemli değişiklikler olduğunda, özür dilerim, patolojik rüzgarlar ortaya çıktığında... Bu yok mu? Atmosferimizde değişiklikler meydana gelmedi mi? Peki bunların sebebi nedir? Sadece okyanusun ısınmasından değil, affedersiniz, magmanın sirkülasyonundan ve yeni akıntılardan. Bunun bir etkisi yok mu? Bazıları diyecek ki, "Ama nasıl etkisi olabilir? Kabuk var, magma aşağıda bir yerde akıyor, rüzgarlar burada ve burada hepsi..." - aslında her şey etkileşim halinde arkadaşlar.

Tamam, bu detaylara girip sizi hiç ilgilendirmeyen ve gereksiz olan şeyleri anlatmayacağım (belki birileri ilgilenir; ilgilenen cevabı kendisi bulur). İnsanların tüm bu inceliklere ihtiyacı yok çünkü görmek istemedikleri zaman gözlerinin önündekini bile görmüyorlar. Bu hayatın gerçeğidir. Bir şey yapmanın gerekli olduğu bir zamanda, sadece istemediğimiz için boş duruyoruz. Bu doğrudur.

Gerçek Őu ki, biri ya da bir Şey apaçık olanı görmemizi engelliyor. Gerçek Őu ki, hepimiz iyi yaşamak istiyoruz ama bunun için hiçbir çaba sarf etmiyoruz. Oysa her Şeyi deęiŐtirebiliriz çünkü biz insanız ve elimizde böyle bir fırsat var. Sadece aptallıktan, bu gerçeküŐtü rüyadan uyanmamız ve insan olmamız gerekiyor - o zaman her Şey düzelecektir. Birbirimizi duymalıyız, sağduyuyu topluma geri getirmeliyiz - o zaman bir Őansımız olur ve o zaman çok Şey yapabiliriz. Teşekkür ederim.

Tatiana: Çok teşekkür ederim.

İgor Mihayloviç: Teşekkür ederim arkadaşlar. Huzur ve Allah'ın Sevgisi sizinle olsun.